

Tvrším, že máme dobré a šikovné deti.

nestagnujeme. Jeden rok sa nám podarí to, druhý zase ono.

Mohli by sme sa dotknúť materiálnej stránky školy. Ako sme si všimli, dostala za ostatné roky nový šat a pribudlo aj viacero nových priestorov. Ako ju hodnotíte?

Naším zriaďovateľom je obec Lúčky. So starostom Antonom Druskom si vieme vždy sadnúť a prediskutovať aktuálnu situáciu aj prípadné problémy. Na začiatku roka si sadneme k rozpočtu, vyčíslime, čo chceme, dohodli sme sa, že každý rok sa zhruba milión v starých korunách kdesi do školy vrazí. Za tých päť rokov, čo som vo funkcii, sme školu zateplili, premenili okná, zrekonštruovali podkrovie, schody, zriadil sa školský klub. Vďaka patrí starostovi aj všetkým zamestnancom obce, ktorí sa podieľali na rekonštrukcii, spolupráca je naozaj vynikajúca. Obec má ozajstný záujem o školu. No a my zas vieme obci pomôcť napríklad s kultúrnym programom pri akciách Deň úcty k straším, Deň matiek a pod. Každý mesiac pri-

pravujeme rozhlasové relácie k rôznym výročiam.

Ak sa to všetko dobre skončí, dáme si v budúcom roku rady aj s už spomínaným vonkajším ihriskom. V spolupráci s obcou sa vo vstupnej časti do školy už teraz montuje umelé osvetlenie pre tu v zime vyrábané klzisko a v pláne je aj výstavba polyfunkčnej športovej plochy tiež v tejto časti školského areálu. Máme krásnu školskú telocvičňu, ale v čase prechodov medzi ročnými obdobiami a počas snežného počasia by to chcelo ešte aj túto alternatívu.

Ďalšou výzvou bude ešte rekonštrukcia časti podkrovia, kde by mohli vyniknúť priestory ako stvorené na vyučovanie výtvarnej výchovy. Darí sa nám aj získavanie menších peňazí cez projekty. Napríklad školská záhrada za ostatné roky bola zveladená hlavne cez projekty a aj z vlastného rozpočtu. Snažíme sa, aby prostredie bolo pre všetkých príťažlivé, myslím tým napríklad aj pre hostí kúpeľov, ktorí sa tu zastavujú. Odozva je fajn, ľudia sú nadšení. Po materiálnej stránke sme vybavení dobre, hoci vieme,

ako by sme chceli doplniť kabinet učebných pomôcok.

Na záver sa chcem opýtať na vaše vzťahy k rodným Lúčkam. Ku ktorým miestam vás viaže citové puto, zážitky?

Kúpele! Tam sme rady chodili ako deti aj v neskoršom období. Milujem aj vychádzky po okolitých kopcoch, rada si vyjdem aj do blízkych Kalamien sa okúpať. Lúčky sú samy o sebe krásne. Tá časť, Holý kopec za kúpeľmi, tam rada chodím na huby. Prežila som tu naozaj krásne detstvo, a tým je, myslím, povedané všetko.

Mojím obľúbeným kútom je aj Vlkolínec. To je miesto, kam rada vypadnem, keď sa potrebujem odventilovať. Príroda je mojím spovedníkom. Rada si tu posedím a pomeditujem.

Na Lúčkach som spokojná. Pri práci s deťmi človek pookreje a omladne. Milujem žiakov, nech sú, akí chcú. Teší ma, že nás aj po rokoch neobídu. Prihovorí sa, ako sa darí... To poteší.

Stanislav Krakovský

Na hodine geografie.

Šarkany si lietali aj bez vetrička

Keď pracovníčky oddelenia techniky a prírodovedy Centra voľného času Elán v Ružomberku Ing. **Tatiana Juhásová** a Mgr. **Viera Tokáriková** prišli s istým časovým predstihom na určené miesto na Kalvárii v ostatné sobotňajšie predpoludnie, vylakali sa. Nikde ani človečička. Aj sa neubránili pochmúrnym predstavám, či ich úsilie v príprave podujatia pre deti predškolského veku s názvom Šarkaniáda nakoniec nebolo márne.

Zanedlho sa však ich ustarostené tváre začali rozjasňovať. Na kopce za nimi postupne prichádzali rodičia so svojimi ratolesťami. Napokon sa ich dohromady nazbierali takmer štyri desiatky, pričom menšiu prevahu mali tí maličkí.

V ten deň panovalo široko-ďaleko prekrásne počasie. Blankytné modrá obloha a z nej zlatisté lúče vedno vytvárali jedinečný námet na exkluzívnu fotografiu. Možno ani majster Fulla nemal také pestrofarebné pastely, aby vierohodne zachytil všetku tú krásu.

Jeden malý problém sa predsa len vyskytol. Vetrík si práve vyberal dovolenku, najskôr vôbec nevedel, čo sa má v týchto končinách diať. A deti si ho toľko priali. Našťastie si dokázali poradiť aj bez neho. Niektoré s pomocou rodičov, podaktoré dokonca samé bežkali dolu kopcom, aby ich šarkan vzlietol čo najvyššie. Jedno malo viac šťastia, iné trochu menej, ale radosť bola u všetkých rovnaká.

A možno ešte väčšia sa dostavila, keď sa potom vracali domov. Popri pekných zážitkoch si odnášali okrem diplomov aj roztomilého plyšového medvedíka.

Pavol Svrček

